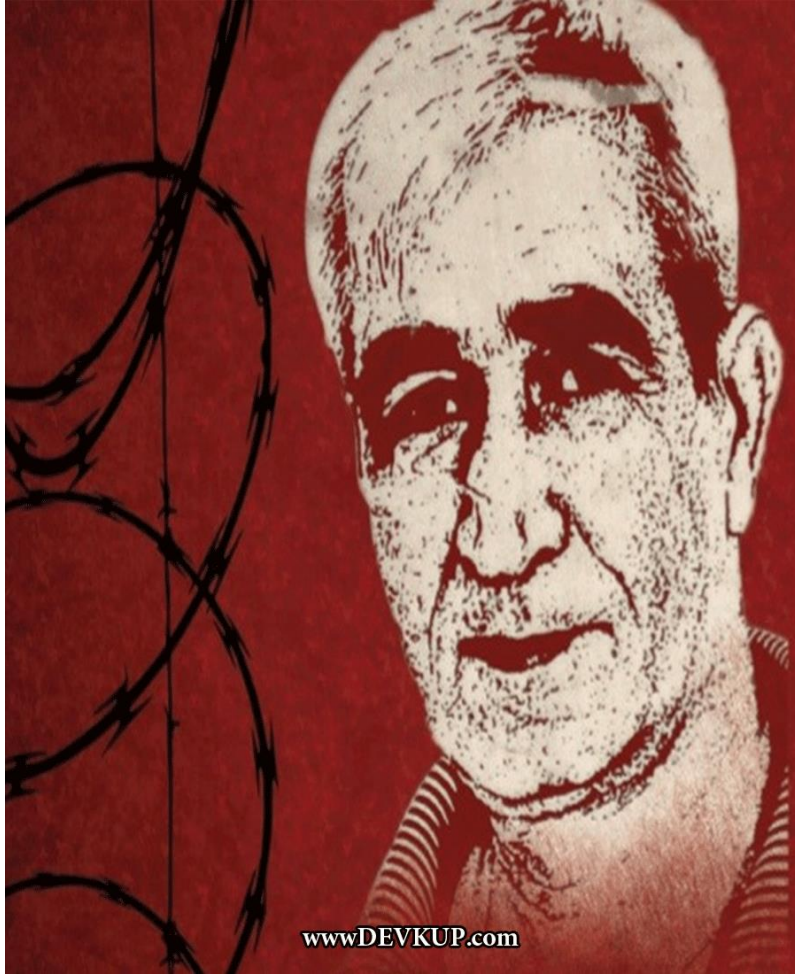

FHKC Genel Sekreteri Ahmet Saadat – İntifada Stratejik Çizgimizdir

FHKC Genel Sekreteri Ahmed Saadat “İntifada Stratejik Çizgimizdir”

AL-HADAF: Bazı gözlemciler sizin gerçek bir seçim olmadan bir uzlaşma sonucu seçildiğinizi söylüyorlar ve bunu Filistin sol-kanat gruplarının parti içi yaşamlarındaki demokrasi yokluğuna bağlıyorlar. Konu hakkındaki sizin yorumunuz nedir?

AHMED SAADAT: Eğer bir uzlaşma varsa ve bu uzlaşma partinin iç birliğini mümkün kılan bir formülü içeriyorsa, bu bizi rahatsız etmez. Uygun bazı dış politik ilişkilerde uzlaşmalar nasıl meşru ve zorunluysa, politik güçlerin ve partilerin birbirleriyle ilişkileri çerçevesinde de meşrudur. Ayrıca, uzlaşma, Halk Cephesi'nin esas kurumlarının çalışmasını düzenleyen kuralları geçersiz kılmadığı gibi demokratik yönetime de zarar vermez. Tüm tasarılar, kim önerirse önerirsin, son tahlilde onay için Merkez Komite'ye sunulur.

Tüm bunlara rağmen yasallık konusunda uzun boylu düşünülecek bir durum yoktur; çünkü Genel Sekreter ve Yardımcı Genel Sekreterlik için yapılan seçimlerde adaylar parti kuralları uyarınca Halk Cephesi ve partinin iç işleyişinin unsurları tarafından izlenir. Eğer dediğiniz türden bir uzlaşma olsa, neden gelecek Genel Sekreterliğin adaylığı için uğraşalım ki? Eğer bir uzlaşma olsaydı, hiçbir resmi düzenleme olmaksızın, “alkışlama yöntemiyle” bir saatte seçimi yapar, bitirirdik. Bunun yerine koca bir günü yalnızca seçim için harcamazdık. Başka bir açıdan bakıldığında da, uzlaşma olgusu, aslında açıkça hiziplerin varlığına ve onların pozisyonlarına bağlı bir şeydir. Oysa Halk Cephesi'nde bunlar yoktur. Evet, bizde şu ya da bu

konuda farklı görüşler ve bu görüşler arasında mücadeleler vardır, ama kendi fikirlerini Cephe içinde ya da dışında ayrı hizipler adına açıklayan hiçbir grup yoktur.

Halk Cephesi'nin Birliği

A: Cephe içindeki ılımlı ve aşırı eğilimler üzerine çok şey söylendi. Bunlara yanıtınız nedir? Cephe, iç farklılıklardan ve farklı yönelimlerden muaf mıdır? Cephe hiyerarşisinin farklı düzeyleri arasındaki diyalog nasıldır ve Cephe'nin birliği bununla ne ölçüde bağlantılıdır?

Saadat: Cephe içinde politikalar ve görüşler üzerine tartışmalar olması ne gariptir ne de yanlış. Esasen bu bütün demokratik ve sol-kanat partilerde içselleşmiş bir işleyiştir. Düşünceler, politikalar ve örgütsel konular üzerine şiddetli tartışmalar, kendini yenilemek ve yeni gelişmeleri izlemek için çaba gösteren bütün partilere hayat ve canlılık verir. Parti üyelerinin ilişkilerini, parti yapısı ve hiyerarşisinin işleyişini şekillendiren örgütsel kuralları bir kenara atarak parti içinde ve dışında sabotajlara yol açan ve çoğunlukla ilkel, kabileci yöntemlere, ilkesiz gruplaşmalara ve ahbaplık ilişkilerine dayanan kişisel sürtüşmeler ise normal değildir ve kabul edilemez. Bunlar, tartışma konularının düzeyini düşürür, halkın ulusal-demokratik ihtiyaçlarına yanıt verecek gelişmeleri ve atılımları önler.

Durgunluk ve kriz zamanlarında bazı belirtileri yeniden uç verse de, bu tür kişisel sürtüşmeler, Halk Cephesi'nin yaşamında yirmi yıl önce sona erdirilmiştir. Bunlar, artık partinin söylemini etkilemeyen önemsiz ve marjinal olgulardır.

Halk Cephesi'ni Filistin ulusal hareketi içindeki diğer örgütlerden ayıran şey, kendi sorunlarına ve çelişkilerine değinmekte gösterdiği cesarettir; üzerinde durulması gereken en önemli konu budur. Bu yalnızca iç ilişkilerde değil, halk kitleleri arasında ve politik düzlemde de böyledir. Halk Cephesi'nin geçmiş kongre dökümanlarını okuyan herkes, Cephe'nin her zaman politik eleştirinin derinlik ve sorumluluğunu önemseydiğini, kendi yanlışlarının özelleştirisini vermekte cesaretli davrandığını görecektir.

Çeşitli politik ve örgütsel görüşleri içeren VI. Ulusal Kongre belgeleri de bu temeldedir. Program biçiminde sunulan bu temel politik belgede, farklı alanlara ilişkin konular, ayrıntılar, ilkeler, farklı bakış açılarından tartışılmıştı. VI. Ulusal Kongre, genel olarak Cephe'nin anlayışı, esasa ilişkin ayrıntılar ve gelecek dönemin çalışma programının formüle edilmesiyle sonuçlandı. Liderlerden kadrolara ve üyelere dek herkes Kongre kararları etrafında bütünleşti. Aynı zamanda onlar, bu kararların temellerine ilişkin farklı görüşlerin tartışma ve iletişim hakkını da hayata geçirdiler.

Sonuçta örnek bir parti düzeyine ulaştığımızı söyleyemem. Ama henüz kusursuz bir noktaya ulaşamamış olsak da, VI. Ulusal Kongre'nin bu özlemi yerine getirme yolunda bize kılavuzluk edeceğini ve gelişimimizde nitel değişimleri başaracağımızı söyleyebilirim. Yaşam denizi her gün kendini yeniler ve siz bu denizde yüzmek istiyorsanız eğer, kendinizi her an yenilemek zorundasınızdır. Bugün ideal olan her şey, yarın geride ve hayatın dışında kalacaktır.

Yeni Rol ve Misyon

A: Bazı insanlar, sizin işgalci güçler tarafından aranan biri olarak yeni rol ve misyonunuzu yerine getirmenizin zor olacağına inanıyor. Bu sorunu nasıl çözeceksiniz?

Saadat: Bu soruya şaşırımdı doğrusu. Tüm Filistin örgütlerinde uygulanması zorunlu olan tek bir düzenleme ya da model mi var? Dünya devrim tarihinde firari ve kanun kaçağı olan, resmi güçler tarafından takip edilen bir çok lider örneği yok mudur? Bütün bunlara rağmen bu insanlar, halklarına zafere kadar öncülük edebilmişlerdi. Eğer bir partinin genel sekreteri, rahatça toplantılar yapabileceği, iletişim kurabileceği, modern teknolojiyi kullanabileceği ve

durumun gerektirdiği her yere rahatça gidebileceği koşullarda çalışıyorsa, zaten ya yurtdışındadır ya da İsrailileri kızdıracak şeyler yapmak konusunda fazlasıyla ihtiyatlıdır. Böyle bir genel sekreter, partisiyle işgalciler arasında barışçıl bir ilişki kurmak zorunda kalacaktır. Bu tür bir durumda ise bir yandan düşman onun nn açacaktır, bir yandan da günümüzde “lider üretimi” konusunda uzmanlaşmış olan medya dünyası böyle “lider”(!)leri allayıp pullayıp ne sürmekte gecikmeyecektir.

Sonuçta, bizler Halk Cephemizin uzlaşmasız programına bağlı kaldığımız sürece, genel sekreterlerimiz ve nder kadrolarımız her zaman işgalci güçlerce aranan insanlar olacaktır. Biz, cephe liderlerinin ulusal rollerini ve halkın ulusal-demokratik davasına karşı sorumluluklarını hiçbir şeyin arkasına sığınmadan yerine getirmeleri için bir çalışma planı yapmaya mecburuz. Siyonist düşmanla mücadelede Cephe’nin deneyimleri ve devrimci bilgi birikimine dayanarak bu savaşın üstesinden geleceğimiz kesindir.

Halk Cephesinin Konumu ve Rolü

A: Abu Ali Mustafa yoldaşın şehit düşmesi, daha önceleri cepheden ayrılmış ya da tereddütlü davrananların da parti saflarına geri dönmesine yol açtı. Bir yanda Oslo süreci sonrası ve İntifada ncesi manzara, diğer yanda ise Cephe’nin rolünün ve aktivitesinin azalmasına tanıklık... Halk Cephesi’nin misyon ve prestijini yeniden yükseltecek bir planınız var mı ve eğer varsa esas noktaları nedir?

Saadat: İçin gerçeği, Cephe, bölge için üç aşamadan oluşan doğru bir öncülük çizgisine sahiptir. VI. Ulusal Kongre’yi de kapsayan ilk aşama, İntifada aşaması ve Abu Ali Mustafa yoldaşın katledilmesinden sonra yoldaşların, dostların ve tüm yurtsever Filistinliler’in duygularının alevlendiği son aşama, ki bu sonucusu en çarpıcı olanıdır. Bu olay, insanların liderlerine, partilerine ve halka bağlılıklarından dolayı saflara geri dönmelerini sağladı. Resmen rgt saflarının dışında olan kadın ve erkek yoldaşlarımızın da aslında bir tek gün olsun genel yurtsever etkinliğin dışında kalmadığını belli bir iyimserlikle söyleyebilirim. Birçoğu inisiyatif kullanmak için parti talimatlarını beklemedi. Hatta onlar, kendi öz etkinliklerini parti çalışması ve programıyla kaynaştırdılar. Bunlardan bazıları, resmen parti saflarının dışında kalmış olanları geri kazanmak için gereken program ve düzenlemeleri yapma yeteneğine sahip kadrolardır. Ayrıca bu kadrolar, parti etkinliklerine, yapılarına ve saflarına katılmaya hazır bekleyen kitleleri kazanma konusunda da ustalık ve önemli deneyim birikimine sahiptirler. Parti yelerimizin sorumluluk ruhunu ve karakterlerinden gelen gücü, kadroların sahip olduğu mirası ve militan mücadele tarihimizi bilmekten kaynaklanan bir iyimserliğimiz var. Ama, ayrıntılı bir değerlendirme yaptığımızda, buna rağmen, şimdiye kadar gerçekleştirdiğimiz düzenleme ve planların, partinin silahlı kuvvetlerini gerçek bir organizasyona dönüştürmekte ve militan, yurtsever-demokratik programımızı gerçekleştirmekte yetersiz kaldığını söyleyebilirim. Bunun için Halk Cephesi’ndeki her düzeyden kadronun ciddi bir sınavdan geçmesi gerekecektir.

Yurtsever Demokratik Hareket

A: Geçtiğimiz yıl gösterilen bütün birlik çabalarına rağmen, Filistin demokratik yurtsever hareketi hâlâ bölünmüş durumda. Bu çaba sokaklarda karşılığını bulamadı. Bu konudaki tavrınız nedir? Filistinli demokratların birleştiğini ne zaman göreceğiz?

Saadat: Demokratik-yurtsever Filistin hareketini birleştirmeden önce, onu motive eden güçleri ve onların programlarını benimseyenleri tanımlayabilmek için, bu hareketin kendisinin ne anlama geldiği, ideolojik kimliğinin, politik ve toplumsal programının nasıl

olduğu üzerinde hemfikir olmak gereklidir. Bu konsept, elbette sabit ve değişmez değildir ama yine de halkımızın yurtsever-demokratik mücadelesine temel teşkil eder. Bu birlik, hem söylemde hem de pratikte yurtsever-demokratik olabilmesi için, solcu-radikal olmalı ve mevcut Filistin Yönetimi'nin (yazı boyunca Arafat'ın başında olduğu Filistin Özerk Yönetimi, FÖY kısaltmasıyla anılacaktır- Sosyalist Barikat) programına karşı olmalıdır. Dolayısıyla, böyle bir birlik, mevcut hükümetle koalisyon halinde yürüyemez. Demokratik bir birlikte temsil edilmeleri gereken geniş halk sınıflarının bir araya gelmelerinin engeli, FÖY'ü belirleyen sınıf koalisyonunun özel çıkarlarıdır. Bu söylediklerim boş sözler değil. Bu görüşlerim, FKÖ ve FÖY içinde hegemonya kurmaya çalışan Filistin burjuvazisinin programının çözümlenmesine dayanıyor.

Filistin burjuvazisi, mücadeleyi salt taktik bir seçenek olarak elinde tutarak, Siyonistlerle görüşme ve uzlaşma yolunu seçmiş, görüşmeler içinden çıkılmaz bir hal aldığı anda ise, bu seçeneği kendi konumunu geliştirmek için kullanmıştır. Filistin halkının mücadelesi için seçtikleri strateji ve ulusal inşanın unsurlarını birleştirmek için benimsedikleri yöntem, ki bu Siyonist düşmanın amaçlarını gözardı etmektir, yerel, bölgesel ve uluslararası güç dengeleri ışığında bakıldığında, halkımızın ulusal kazanımlarının israfına yol açmaktadır. Bugünkü FÖY ve hakim sınıf koalisyonunun çıkarları doğrultusunda yapılan bu tercihin, başlangıçtaki yanlış analizlerin sonucu olduğu bir an için varsayılsa bile, bugün bu tercih artık iktidarda kalmak için seçilen yol bakımından da bir anlam ifade ediyor. Çünkü, uzlaşma yolunu terketmek, burjuvaziyi ülke içinde ve dışında iktidara taşıyan anlaşmanın ortadan kaldırılması tehlikesini taşıyacaktır.

Dolayısıyla, Oslo Anlaşması konusundaki tutum, Oslo'ya dayalı görüşmeler, FÖY'e katılım konusundaki tutum, direniş ve İntifada'nın önemi üzerine netlik, direniş ve İntifada'nın Filistin ulusal mücadelesinin içindeki programatik görevleri ve genel hatlarıyla mücadele biçim ve yöntemleri... Bütün bunlar, yurtsever-demokratik güçlerin ve örgütlerin birliğinden ve böylece yeni bir yapının doğuşundan söz edebilmemiz için öncelikle tartışılması gereken konulardır.

Kısacası, Filistinli demokratik güçler, bireyler ve toplumsal örgütler arasında bir diyalog için gerekli olan ortam henüz sağlanmış değildir. Ama, bu konularda önemli ölçüde mesafe alındı ve [yapılan görüşmelerde] süregelen farklılıklar, İsrail ile görüşmeler ve FÖY'e katılım üzerine tavrımız gibi politik sorunlara ilişkin ayrı tutumları yansıtan bir tasarıya varıldı. Katılan farklı politik güçlerin bu konular hakkındaki bakış açıları kaydedildi ve her grubun tasarıda ifade edilenlerden hangi noktalarda ayrıldığını ifade edebilmesine olanak tanındı. Çok yakın gelecekte bu tasarı yayınlanmış olacak ve bu yeni organizasyonun doğuşuyla ilgilenen herkesi kucaklayacağını umduğumuz, genişletilmiş bir toplantı için çağrı yapılacaktır.

Tartışma sürecinde, hazırlık komitesinin katılımcıları arasındaki önemli farklılıklar henüz bir çözüme ulaştırılmamış da olsa, komite tarafından planlanan uyum tasarısı, görüş ve programları birleştirme çalışmasına katılmaları için çok sayıda çevreyi bir araya topluyor. Bu yaklaşım, mümkün olan en geniş alanda nitelikli bir diyalogu başlatmanın yolu olarak düşünülebilir. Bu ayrıca, Filistin demokratik hareketinde gerçek ve ciddi bir iç demokrasinin hayata geçirilmesi için de oldukça uygun bir zemin yaratacaktır.

İntifada

A: İntifada şu anda aktif bir politik program ve kollektif politik liderliğe ihtiyaç duyuyor. Bugünkü koşullar, bireysel inisiyatlara ve İntifada'nın derin endişelere yol açan bir dizi olumsuz pratiğine kapı açtı. Halk Cephesi, intifadayı politikleştirmek ve bölgedeki önderlik rolünü güçlendirmek için neler yapmayı düşünüyor?

Saadat: Bugün direniş savaşçılarının cesur saldırılarıyla çember yarılmış, İntifada güçlendirilmiştir. İntifada bu aşamada artık ulusal amaçlara erişilmesi için, gelişme ve ileriye hareket etme imkânlarını bünyesinde taşımaktadır. Ama İntifada, aynı zamanda kendi içinde riskler de taşımaktadır: Yerinde saymak, yorgun düşmek ya da İsrail-Filistin görüşmelerindeki bazı güçlükleri aşmak için aracı rolü oynamak gibi... Daha açıkça ve kesin olarak söylesek, İntifada, bugün bir ölçüde birbirine benzer çıkarları birleştiren iki paralel programın çelişkilerini içinde barındırmaktadır.

İlk program, Camp David sürecindeki görüşmeleri azami koşulların kazanılması olarak görür. Oysa bu "azami şartlar", halkımızın ulusal amaçlarını ve ulusal sınırlarını, hatta BM kararlarını bile yansıtmaz. Bizim ulusal amaçlarımız, kendi kaderimizi tayin etmeyi, sürgündekilerin geri dönme hakkını ve başkent Kudüs olmak üzere 1967'de işgal edilen toprakların da dahil olduğu bağımsız bir devlet kurma hakkını içerir. Ve bizim bu programımız, İsrail'le görüşmelerde ısrar etmenin, niyetler ne olursa olsun, objektif olarak, ulusumuzca "en alt sınır" olarak görülen BM kararlarından da geri gidilmesine yol açacağını öngörür. Bu yüzden biz, Oslo görüşmelerinin sonucunda keyfi olarak önümüze dayatılan ölümcül kaderi reddediyoruz ve onun karşısına alternatif olarak İntifada ve direniş savaşını koyuyoruz.

FÖY'ün ortaya koyduğu öteki program, halkımızın ulusal amaçlarının gerçekleştirilmesini stratejik olarak görüşmelere bağlarken, yalnızca bir taktik olarak gördüğü İntifada'yı ise İsrail ile yapılacak bir barış anlaşmasının koşullarını iyileştirmek için bir araç olarak düşünüyor.

Bu çelişkiyi çözümlenmeden önce, politik söylemin ikilemlerini, birlik ihtiyacımızın ulusal politik birlik aşamasına taşınmasını, görüşmeler sırasında oluşabilecek sakat bir anlaşmayla İntifada'nın hakkından gelmesi ihtimalini ya da en önemlisi FÖY'ün yapısı ile İntifada'nın gelişme ihtiyacı arasındaki çelişkiyi ele alarak işe başlayacağız.

Asıl endişe, İntifada'nın üzerini kaplamış olan karabulutların kazanımlarımızı yok etmesidir. Daha gerçekçi ve bilimsel bir dil kullanırsak, bu problemin çözüm anahtarı mevcut FÖY ile FKÖ'nün gerçek liderliği arasında bir yerde yatmaktadır. Birliğin düzeyini yükseltip İntifada'yı daha organize hale getirebilmek ve onu koruyup geliştirmek, bu iki gücün elindedir.

Yanıtlanması gereken asıl soru şudur: FÖY, ABD ve İsrail tarafından devrilmeyi göze alarak İntifada'nın işgalcilere karşı açık bir çatışmaya dönüşmesine izin verebilir mi? Bu sorunun yanıtı siyasal anlamda belirleyicidir: Eğer bu soruyu olumlu yanıtlıyorsak, Oslo sürecini bitirmek, özerklik anlaşmasını sona erdirmek ve İntifada ile direnişi temel alan bir mücadele programıyla bağımsızlığı genişletmek, ulusal bir hükümet kurmak ya da acilen Filistin içinde ve dışındaki insanlarımızın birliğini ifade edecek bir liderliği seçmek için demokratik mekanizmalara ve doğrudan halk oyuna başvurmak ve böylece FKÖ'yü yeniden kurmak için hazırlık yapmak gerekir.

Diğer anahtar ise, birbirleriyle açık bir karşıtlık içinde olan İslami örgütler ve demokratik Filistin örgütleri arasında bir yerdedir. Bu güçlerin İntifada ve direniş konusundaki temel görüşleri nelerdir? İntifada ve direnişin devamı seçeneği ile mevcut FÖY'le yürümek arasında bir yerde kalsalar hangisini tercih ederler? Eğer İntifada yolunu seçerlerse, FKÖ kurumlarında

ya da kendi aralarında doğru dürüst bir diyalog yokken, bu güçler tartışmak için bile bir araya gelememenin çelişkinliğini nasıl çözeceklerdir?

İsrail tarafından belirlenen sınırların aşılacağı ve ½aron'un FÖY'e saldırmasına fırsat yaratılacağı, böylece de FÖY'e hakim gruplarla İntifada'nın devamı arasındaki çelişkinin tırmanacağı korkusu, FÖY'ü oluşturanların yakasını hiç bırakmamaktadır; üstelik bu korku uluslararası güçler tarafından da sürekli beslenmektedir.

Örneğin, ırkçı siyonist Ze'evi'nin cezalandırılmasının ardından ½aron hükümetinin saldırıya geçerek Filistin topraklarını yediyüzden fazla şehit ve onbinlerce yaralının kanıyla boyaması, FÖY için kırmızı alarm anlamına geldi. Onlar, kitlelerin nabzını yoklayarak "olumsuz" düşünceleri nasıl kontrol edebileceklerini, bunun için ne yapacaklarını belirlemeye çalıştılar.

"Ne yapmalı" sorusu kendini bir kez daha dayatıyor ve yalnızca tek bir yanıt var: Her kim halkımızın kurtuluş yolunu İntifada'da görüyorsa, o, önce kendi kendisiyle mücadeleye başlamalıdır. İkinci olarak; mücadelenin demokratik araçlarını dışarda bırakmadan, halkın programına en uygun seçeneği belirleme inisiyatifi için mücadele etmelidir. Üçüncüsü, sahip olduğu tüm enerji ve azimle işgale karşı mücadele etmelidir. Her tarihsel çağ, insanlara pek az fırsat sunar ve bu fırsatlardan faydalanma cesaretini gösteremeyenler, yüzyıllarca yeni bir fırsat beklerler.

Ulusal Politik Kararların Belirlenmesi

A: Filistin ulusal politikasıyla ilgili kararların oluşumunda katılım kanalları ve olanaklarını nasıl değerlendiriyorsunuz? Kurulacak olan hükümet bir Ulusal Birlik Hükümeti olsa bile, karar mekanizmaları FÖY'ün elinde mi olacak, yoksa FKÖ'nün mü? Sizin Acil Ulusal Önderlik diye tanımladığınız yapının biçimi ve içeriği nasıl olacak?

Saadat: Aslında bu sorunun bir bölümünü az önce yanıtladım. Özetle, halkımızın birliğini ve ulusal programındaki amaçlarını temsil eden önderlik kurumunun FKÖ olduğunu söyleyebilirim. Ulusal kararlarının oluşması için gerekli araçları FKÖ yaratmalıdır. Bu temelde, politik kararların alınmasına tüm grup ve partilerin katılımının sağlanmasının önkoşulu FKÖ'nün yeniden kurulmasıdır. Bu inşa hareketine hâlâ 1968'deki yapısını koruyan Filistin Ulusal Meclisi ile başlanmalıdır. Mümkün olduğu ölçüde legal yollarla, Ulusal Meclis'te Filistin gerillasının temsil edilebildiği halk seçimlerine gerek vardır. Halk kitlelerinin büyük çoğunluğu bakımından bu mümkündür. Ayrıca bu, FKÖ'nün tüzüğüne de uygundur. Ki bu, hiziplerin, keyfi yönetim kurumlarının sonu anlamına gelir. Bu, yapılacak seçimlere kadar yetkilerin FKÖ'ye aktarılması anlamında geçici bir aşamadır. Bu, bizim Merkez Konsey'in son oturumunda gündeme alınmasını istediğimiz şeydi. Bu, ayrıca bizim Yürütme Organına yeniden katılmamız için bir temel oluşturdu. İntifada'nın doğuşu ve devamı, kendisini destekleyecek birliklerin sağlanması ve Filistin kurumlarının inşası için bir adım atılması ihtiyacını doğurmuştur. İntifada, bir yandan olayları bu yönde sürükler ve bu gereksinmelerin yerine getirilmesinin yolunu açarken, diğer yandan da bir dizi karmaşıklıkla beraberinde getirdi.

Bu temeller üzerinde, Halk Cephesi'nin Kasım ayında sunduğu öneri, yönetimin FKÖ'ye geçmesini talep ederken, FÖY'ün sona erdiğinin deklare edilmesini de istiyordu. Yürütme Organı içine girdiğimizde, halkımızın tüm kitleler-toplumsal iradesini içeren Geçici Acil Ulusal Önderlik'in bir model olabileceğini gördük. Bunun biçimi, öncünün politik programının halkımızın tüm toplumsal-politik temsil kurumlarının katılacağı bir ulusal diyalog tarafından şekillendirilebilir. Bu program, bir yandan işgal edilmiş toprakların bağımsızlığının tekrar kazanılması için İntifada ve direnişi destekleyen, diğer yandan ise Filistin bağımsızlığını

genişletmeye ve devletleşmeye odaklanan bir programdır. Yine bu program, İntifada ve direnişin ihtiyaçlarına yanıt veren bir gelişimin üzerine oturan dirençli ve istikrarlı bir ekonominin inşası üzerinde yoğunlaşacak; ayrıca demokrasinin farklı biçimlerini geliştirmeye odaklanacaktır. Acil Ulusal nderlik, Oslo Anlaşması'na dayalı bütün görüşmeleri reddettiğini deklare edecek; Filistin davasının uluslararası hukukun yetkili organı olan BM'de görüşülmesini talep edecek ve BM kararlarının İsrail'e dayatılmasını sağlayacaktır. "Kendi kaderini tayin" hakkı, "bağımsız devlet kurma" ve "lkesine geri dönme" hakları, bu kararların özüdür.

Her ne kadar nemsenmeseler de, bu tasarımlara ihtiyaç vardır ve bu tasarımlar halkımızın kazanımlarını koruyarak üzerinden geebileceklere dar bir geçit gibidir. Ve aynı zamanda güncel tartışmalar ya da halkın katılımı için mücadele edilmesini bekleyen başka konular da vardır. Tek başına diyalog, duvarsız bir kuyuda bu görüşleri retorik ifadelere dönüştürür. Bunu gerçekliğe çevirecek olan Şey, sorumlu bir diyalog ve süreci zorlayacak olan kitle mücadeleleridir.

İntifada'nın Popüler Karakteri

A: İntifada'nın yaygınlık düzeyi hâlâ sınırlı görünüyor. Bu konuda bir aktivite yaratmak için neler gerekiyor ve burada sivil toplum kuruluşlarının rolü ne olabilir?

Saadat: İntifada'nın yaygınlığı yurtsever-İslami nderlikler tarafından kurulmuş bürokratik mekanizmalar yoluyla sağlanamaz. Daha çok, halkımızın farklı kesimlerini temsil eden kurumlar, tüm insanların katılımını sağlayacak program ve etkinlikler tasarlanmalıdır. Ancak, Filistinli zihniyeti "siyah ya da beyaz" ilkesine göre gelişmiştir. Bunu Őunun için söylüyorum: Bazıları bu unsurların katılımının direnişin yerini almasından ya da direnişi engellemesinden çekiniyorlar. Bunu düzeltmek gerekiyor. Kavramın geniş anlamıyla yaygın direniş, hem silahlı biçimleri hem de popüler etkinlikleri içerir. Popüler etkinlikler, direnişin yükselişine ivme katar ve tabii ki bunun tersi de mümkündür. Bu yüzden, politik önderlikler, tüm toplumsal kesimleri temsil eden popüler kurum nderliklerini harekete geçirmelidir. Bu, yaygın kitlesele mücadele biçimleri ile nc kolun direniş yapıları tarafından yürütülen faaliyeti arasındaki bütünleşmeyi sağlayabilir. Böylece mücadelemiz kitlesele bir devrimin gereklerini yerine getirebilir.

Politik Partilerin Sivil Toplumla İlişkileri

A: Devlet Dışı Organizasyonları da (NGO) kapsayan sivil toplum örgütleri ile politik partiler arasındaki ilişkiyi nasıl değerlendiriyorsunuz? Bunları bir araya getiren mekanizma nedir?

Saadat: Bu mekanizma, politik bir organizasyona üyelik ya da onun himayesinde olmaktan çok, profesyonellik ve verimliliği esas alır. Popüler kurumlar, (bir yönüyle eleştirilebilecek para kaynakları ya da bazılarının "dikkat çekici" rolü bir yana) politik partilerin İntifada ve direnişi destekleyen konumunu pekiştirirler. Bu, sağlık, tarım, insan hakları, aile sorunları ve geçimi, yetenek geliştirme ya da yoksulların ihtiyaçlarının karşılanması gibi bilinen rolleri kapsar. Bu kurumlar, gönüllü gruplar aracılığıyla mücadelemizde görevler üstlenen Avrupalıları "uluslararası koruma" sloganı ile harekete geçirerek "lkeye geri dönüş hakkı" mücadelesini pekişirmiştir. Toparlamak gerekirse, kitlesele kuruluşların oynadığı rolü ve nclklerinin olgunlaşmasını memnunlukla karşılıyoruz; ama sadece "memnun" olmakla yetinemeyiz. Bu kuruluşların politik partilerle ilişkisini güçlendirmeliyiz. Filistin toplumundaki politik etkinliğin kanallarını geliştirmek için ve bu kurumların politik partilerle bir etkileşim içine girmesini sağlayabilmek için kurum yöneticilerini parti merkezlerinin karar

mekanizmalarına dahil etmeli, ulusal kararlar ve İntifada'nın görevleri konusunda onları daha ileri görevler üstlenmeye zorlamalıyız.

Sloganlar

A: Halk Cephesi kendine özgü popüler sloganlar bulmasıyla tanınıyor. Fakat bu sloganlar ayrıntılı ulusal demokratik ve toplumsal sloganlara geçilmesini önledi. Bu zorluğun üstesinden gelebilmek için bir planınız var mı? Halk Cephesi popüleriteye sahip ayrıntılı ve köklü sloganları oluşturmak için nasıl çalışıyor?

Saadat: Verdiğiniz tanım doğrudur ve bu gerçekten de örgütsel, programatik bir hatadır. Bu hatanın temeli, ulusal ve toplumsal demokratik mücadele alanlarında gereksinilen özel komite, birim ve organizasyonların kararlaştırdığı hazırlık, taslak ve tasarıların parti merkezinde bir araya getirilmemiş olmasına dayanır. Ayrıca merkezi liderliğin bölgedeki rolünü yerine getirememiş olması da önemlidir. Bu rol, partinin kitlelerin sıkıntılarını ve ihtiyaçlarını yakından tanınmasını, bu ihtiyaçları yeni slogan ve amaçlar biçiminde ortaya koymasını ve partiye katılım mekanizmalarını böylece işletmesini mümkün kılar.

Yoldaşımız ve önderimiz Abu Ali Mustafa, bu hatayı gördü ve görevlerin organize edilebileceği bir program için iki önemli noktayı belirledi. Bunlardan birincisi, tüm alanlarda parti mekanizmalarını geliştirmek için mücadele eden parlamenter kurullar gibi uzmanlaşmış komiteleri işlevli hale getirmek amacıyla bir "merkezi komite"ye duyduğumuz ihtiyaçtı. İkincisi, politik ve örgütsel alanda uzmanlaşmış birimlerin doğrudan Politik Büro ile birlikte çalışan özel öncü komiteler halinde örgütlenmesiydi. Ayrıca bu, yeni iki birimin de ortaya çıkmasını sağladı. Bunlardan birincisi, demokratik ve toplumsal çalışma için gereken karar ve tasarıların bu alanlardaki uzmanlarca hazırlanmasıydı. İkincisi ise, Filistin'in 1948'de işgal edilen bölümünde yaşayan halkımızın mücadelesinin her türlüsüne özel bir dikkat gösterecek ve öncelikle hedefleri saptamada yetenekli olan insanların mücadeleye doğru rehberlik edebileceği "İnsan İlişkileri" bölümüydü. Böylece, gizli kadroların harekete geçmesi için gerekli militan faaliyetin unsurlarının toparlanabileceği ve halkımızın yaşadığı tüm alanlardaki topluluklar içinde partimizin mekanizmalarının yaygınlık kazanabileceği görüşü hakimdi.

Hayat ilk önerilen komite biçimlerini doğrulamadığında ise programımız, MK ve Politbüro'yu yeniden işler kılmak ve öncü yapılar ile kitleyle iletişim kanallarımız, bunlardan doğan birim ve komiteleri adım adım güçlendirmek için özel birimlere geri döner. Bu ikinci birimi deneyerek, eksiklerimizin üstesinden gelebilmemiz için gerekli tüm bağlantıları kavrayabiliriz. Bu yol boyunca liderimiz ve yoldaşımız şehit Abu Ali Mustafa'nın önderliğinde ileriye doğru adımlar attığımızı inanıyorum ve bizler de görevi tamamlamalı, ayaklarımızı toprağa sıkıca basarak yürümeliyiz.

Arap Birliği

A: İntifada'nın zaaf noktalarından biri de resmi bir Arap birliğinin olmaması ve Arap halkının birliğinin zayıflığı oldu. Bu durum nasıl değişebilir?

Saadat: Bu konuya değinmeden önce, İntifada'nın resmi bir Arap birliğinden çok Filistinliler'in birliğine ihtiyacı olduğunu söylemeliyim. Resmi Filistin yönetimi şu ana kadar kendi programı açısından İntifada'yı tanımlamış değildir. Bu, bizim İntifada'yı koruyup destekleyecek bir ulusal program eksikliğine yaptığımız özel vurguyu haklı çıkarıyor. Bu yüzden İntifada konusunda Filistin'in birliğini sağlamak, resmi bir Arap birliği için ön koşulları yaratacağı diyoruz. Yani, Arap çevrelerine İntifada ile ilgili bir destek önerisi sunulduğunda, Filistinliler dayanışma içinde olmazlarsa, bu, bir çok Arap rejimine İntifada'yı desteklemekten

kaçabilmesi için fırsat yaratacaktır. En basit örnek, İsrail’le diplomatik ilişkilerin kesilmesi ve düşmanla ilişkilerin “normalleştirilmesi”ne son verilmesi meselesidir. İntifada sürecinin en kızgın anlarında bile FÖY ile İsrail arasında açık ya da gizli politik buluşmalar sürüyorsa, [Arap ülkelerinin] nasıl bir karar almalarını beklersiniz? Taba, Washington ve Kahire anlaşmalarının yakılmasıyla mutfaklardan yükselen duman bir an bile dağılmamışken, tüm taraflar karşısında (Suriye, Lübnan ve Filistin) İsrail’le mücadelenin temelini oluşturan sorunların kapsamlı bir çözümü için nasıl ısrar edebiliriz ki?

Bizim duruşumuzu sağlam kılan başlama noktası, İntifada için kararlı bir ulusal birliği oluşturur. Resmi Arap çözümü için kararlı bir çaba gösterebilmek için Arap halkının baskılarının yanı sıra asıl bizim esaslı bir baskı yaratmamızı sağlayacak yeni bir yapıya geçilmelidir.

Filistinlilerin birliğinden bütün Arap uluslarının birliğine kadar giden yol sistematik bir plan ve çabayı gerektirmektedir. Arap etkinliğinin tüm çevrelerini harekete geçirmek ve mücadele alanlarında elde edilmiş kesin bir çözümü onlara sağlamak ancak böyle mümkündür. Bu, Filistin halkının amaçlarına ulaşabilmesi için temel oluşturan İntifada seçeneği ya da görüşmeler projesinden ayrı bir olgudur. Ayrıca belirtmeliyim; bu, Filistin dışındaki halkımızın politik güçleri için de temel bir görevdir.

Uluslararası Durum

A: 1990’dan beri Filistin sorununa karşı acımasız bir politika uygulanıyor. New York ve Washington’daki patlamaların ardından gelen Afganistan savaşıyla birlikte koşullar iyice ağırlaştı. Ucu Filistin meselesine de dokunan bu koşulları nasıl değerlendiriyorsunuz?

Saadat: Bu konudaki birinci yaklaşım özetle şöyledir: Eğer İntifada ve direnişten, insanlarımızın ulusal haklarını, topraklarını, kutsal mekanlarını, ulusal kimliklerini, kültür ve değerlerini savundukları koşulları anlıyorsak, o zaman bunlara dayanarak İsrail’in kabul edebileceğinin ötesinde bir çözümü istemeliyiz. Bu yaklaşım, pragmatiktir ve bütün dünya insanlarına ve ülkelerine dayatılmış olan küreselleşmiş emperyalist hegemonyaya karşı almamız gereken ilkeli tavrın üzerini örter. Bu yaklaşım, ayrıca, üstü örtülü tehlikeleri görmezlikten gelerek ½aron’un ABD himayesi altında bugünkü uluslararası koşullardaki fırsatlardan yararlanacağını yadsır ve “terörist” kategorisine sokulabileceği biçimindeki gözdağıyla FÖY’e İntifada’yı durdurması için baskı yapar. Bu yaklaşımın, Gaza’da öğrenci gösterilerinin üzerlerine ateş açılarak bastırılmasıyla yakından ilgisi vardır. Örneğin, Halk Cephesi de siyonist hükümetin suikast politikasına yanıt olarak ırkçılığın en önemli sembollerinden birini cezalandırdığında [FÖY tarafından yöneltilen] bir saldırıya uğradı. Bu durumun devam etmeyeceğini umarım; çünkü ilkeler üzerine inşa edilmemiş illizyona dayalı politikalar, bizi geçmişte sunulan çözüm türlerini bile elde edemeyecek kadar tükenmiş bir hale sokar ve gücümüzü, öz-savunma arzumuzu ziyan etmemize yol açar.

İntifada’ya ikinci yaklaşım ise, Filistinlilerin mücadelesiyle kazanılmış topraklara, Arap devrimci hareketinin ve uluslararası devrimci hareketin çabalarına ve nihayet küreselleşmiş dünya haritasının çelişkilerine odaklanır. Bu bizi ABD’nin her yere ihraç ettiği emperyalist terörizmin son biçiminin karşısına çıkmaya götürür. Ve biz, bu tavrı, son zamanlarda insanlığa karşı girişilmiş en saldırgan savaş olarak gören Arap rejimleriyle kitlesel Arap güçlerinin birliğini kurmak için kullanır, böylece yeni emperyalizmin karşısında durabilmek için dünya çapındaki mümkün olan en geniş cepheyi kurmaya çalışırız.

Bu taktikler, [emperyalizm tarafından] İntifada ve direnişin kızıştığı bir zamanda birbiriyle bağlantılı olarak ortaya konacaktır. Ve eğer bu taktiğe aldanarak ılımlı etkinliklerin peşine düşülür ve İntifada ile direniş geriletirse, Filistin halkı mücadeleye olan duyarlılığını yitirecektir.

Etrafınızda bir boğa tepinirken onunla karşılaşmaktan sakınabilirsiniz; ama bir süre bundan kurtulmak nihai sonucu değiştirmez ya da onun boynuzlarına hedef olmanın sonuçlarını önceden kestiremezsiniz. Boğa'dan sakınmak, politikalarını kahvehanelerde, ofislerde ve diplomatik makamlarda hazırlayanlara "akıllıca" ve "mantıklı" görünebilir. Fakat bu yaklaşım, politik tavrını savaş alanlarındaki sonuçlar üzerine kuran birine zayıflık olarak görünür. Bu, efendisine öfkeyle bakan ama ceza korkusuyla da sesini kesen köle ile sıradan bir köleyken efendisiyle yüzleşip bir devrim yoluyla onun otoritesine son veren ve tüm köleleri özgürleştirerek her birine ekmek, değer ve insanlığını geri veren özgür insan arasındaki karşıtlığa benzer.

Burada önemli olan, boğanın amaçlarını tanımlamaktır. Bu amaçların bütün dünyada hegemonya kurmak isteyen ABD'nin politikalarında net olarak görüldüğünü biliyoruz. Hegemonya, boğa bugün bizi ezmese de yarın işimizi bitirmek için boynuzlarıyla önümüze dikileceği anlamına gelir. Öyleyse hangi politika daha faydalıdır? Boğaya direnmek mi, yoksa kendini bir kurban gibi boynuzların önüne atmak mı?

Dünyadaki Deneyimler

A: İrlanda, Bask ve Güney Afrika gibi Filistinlilerin koşullarına benzeyen birçok yer var. Halk Cephesi, özellikle gizli veya açık çalışmalar, mücadele ve örgütlenme biçimleri hakkında bilgiye sahip mi? Bu ülkelerdeki deneyimlerden Halk Cephesi pratiğine uygulanabilecek neler çıkarılabilir?

Saadat: Özellikle Oslo yönetiminin ortaya çıkışı ve toplumsal-demokratik amaçlarımız arasındaki bağlantıların derinleşmesinden sonra İrlanda ve Bask'taki insanların mücadeleleriyle halkımızın mücadele koşulları arasında büyük paralellikler olduğu düşüncesine katılıyorum. Bu sonuç, mücadelemizin aktif şartlarına uygun olan örgütsel çalışma biçimleri bakımından ihtiyacımıza denk düşer.

İhtiyacımız olan şey, zafere ulaşmamızı sağlayacak başarılar kazanmak, direnmek ve işgale karşı mücadelemiz için gerekli olan bir aygıtla sahip olmaktır.

Ayrıca kitlelere ulusal-demokratik ve toplumsal haklarını savunabilmeleri için öncülük edebilecek kitle örgütlerine ve legal politikalara ihtiyacımız var. Bu mücadelenin biçimleri için ön hazırlıklar işgale karşı mücadele yıllarında yapıldı; parti örgütünün legal kanadını oluşturan ve onu siyasal kitle aygıtıyla birleştiren kitle örgütünde niteliksel bir sıçrama yapmak mümkündü. Fakat her şey tersine döndü ve ayaklarımız yerine kafamızın üstünde yürümeye başladık. Bu, kitle desteğinin kaybedilmesine ve işgal karşısında parlayan ulusal mücadelede güç kaybetmemize neden oldu ve sonraki yıllarda da toplumsal mücadelenin gerisinde kaldık. Ama yine de bütün bunlar, en uygun örgütsel çalışma formlarını yakalama hedefiyle partimizin önder kadroları çerçevesinde tartışılıyor. Mücadele gerçekliğimizin, bizi en uygun çalışma biçimlerini inşa etmemiz için gerekli olan birikimlerle yüklü olduğuna inanıyorum.

Çev: R. Yalın

Mayıs 2002

www.THKP-C.com